

Expositie 'Daredevils' fotograaf Marco Bakker

'Een portret moet knallen'

DOOR MARK MINNEMA
EDAM - 'Daredevils' zijn ze genoemd, de mensen die de Edamse fotograaf Marco Bakker heeft geportretteerd. Bekende en onbekende Nederlanders fotografeerde die met een enkel object vertellen wie ze zijn.

Een bijzondere expositie wordt het, door de foto's maar ook door de plaats waar die komen te hangen. De portretten zijn eerst een week te zien in de Edamse galerie Mei Ling, waar ze van 19 t/m 26 mei getoond worden. Daarna worden ze verspreid over een zevental winkels in het stadje. Zoals een opticien en de bekende saxofoonzaak Matthews.

Directe aanleiding is het 20-jarig bestaan van Mei Ling, atelier en galerie van sieradenontwerpster Mei Ling Knibbe. Het idee was om plaatselijk maar ook landelijk bekende mensen te fotograferen met een sieraad of een ander symbool dat veel voor ze betekent. 'Mensen die elke dag weer de moed hebben om door gaan met de dingen waarin ze geloven', zo formuleren de bedenkers het.

Er komen 26 portretten te hangen. Kunstenaars Loek van Meurs bijvoorbeeld, of de in Volendam wonende gitarist Jan Akkerman. En uit hetzelfde dorp René Schilder, slachtoffer van Nieuwjaarsbrand. Uit zijn eigen archief selecteerde Bakker

nog enkele mooie portretten van bekende Nederlanders: dirigent Jaap van Zweden, acteur Jack Wouterse, cabaretier Freek de Jonge.

Waar let Bakker op als hij iemand uitkiest, een karakterkop? Marco Bakker: „Ik kijk vooral of de persoon in kwestie dingen gedaan heeft waar ik iets mee heb. Maar een goeie kop is natuurlijk altijd belangrijk. Het gaat niet om mooi of lelijk, maar om karakter.”

Zoals Van Zweden, die je doordringend aankijkt langs zijn dirigeerstokje. Jan Akkerman houdt zijn plectrum op, collega-gitarist Dany Lademacher (ex-Herman Brood) snuift de geur op van het stripboek 'Kuifje in Amerika'. „Ik ontsneer het beeld vaak wel, dat past bij mijn manier van werken. Het object is daarbij eigenlijk een beperking, maar dat maakt het ook wel leuk.”

Moet de fotograaf de persoon leren kennen voor een goed portret? Bakker: „Dat moet van beide kanten komen. Beiden geven we iets, er moet een verstandhouding zijn. Maar zelfs

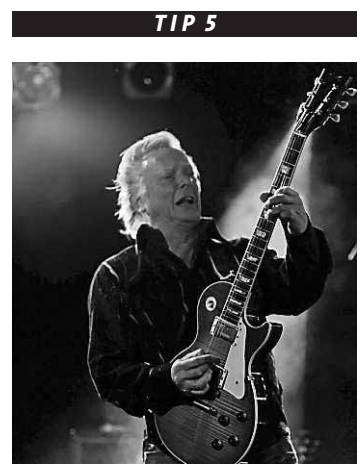
in tien minuten tijd kun je dat bereiken. Met René Schilder heb ik wel uitgebreid koffie gedronken. Hij kwam met een hangertje, een bokshandschoen. Ter plekke beden ik hoe ik hem in beeld breng. De foto is in een paar minuten gemaakt. De belichting is vrij eenvoudig, het hoeft niet heel ingewikkeld. Op een gegeven moment heb je een sterk beeld, het wordt niet beter door er uren mee bezig te zijn.”

Wanneer is de foto goed? „Een beeld moet knallen. Dat heeft met compositie te maken, maar niet alleen. Als je enkel de gouden regeljes volgt, wordt het ook weer saai.”

Bakker is een typische portretfotograaf. „Portretten zijn het leukst om te doen. Het is een excuus om mensen te ontmoeten. Als je een goed verhaal hebt, kom je bij iedereen binnen. Dany Lademacher bijvoorbeeld is een oude held van me. Leuk om hem te ontmoeten.”

Bij de opening van 'Daredevils' op 19 mei wordt van 13 tot 14.30 uur een 'speedshoot' gehouden. Marco Bakker portretteert dan alle aanwezigen, ieder met zijn eigen symbool. Inschrijven is nodig: 0639600130.

Portret van René Schilder, uit de serie 'Daredevils' van fotograaf Marco Bakker. FOTO MARCO BAKKER

Dany Lademacher.

1 Dany Lademacher, Ruud Englebert en Ramon Rambeaux: allemaal zijn ze ex-Herman Brood. Als The Romance zijn ze alweer een tijdje op tournee. Ooit was dit het 'rock-'n-rollste' bandje van Nederland, dat de enige echte rockster die dit land ooit gekend heeft begeleidde. Zo doen op zijn minst een poging om de hoogtijdagen van Brood terug te halen. Zondag in P3, Purmerend. Zondag, 20 uur

2 Dolf Jansen staat vanavond in theater Cool, Heerhugowaard, met 'Als ik het niet doe, doet niemand het...'. De cabarettier improviseert alles aan elkaar, brengt stand-up zonder vangnet, poezie die pijn mag doen, improvisatie tot op het balkon en hier en daar een kwinsklag. Vandaag, 20.15 uur

Tijl Beckand.

3 Tijl Beckand en Ruben van der Meer staan vanavond in 'De grote improvisatie show', in theater Het Park, Hoorn. In deze voorstelling worden de suggesties die komen van het publiek. Met de zaal en hun gastspelers komen ze iedere avond weer tot iets totaal anders. Vandaag, 20.15 uur

4 In theater De Vest speelt theatergroep Mugmetde-goudentand 'Quality Time'. Een comedy die zich afspeelt op een avond, nacht en ochtend uit het leven van een modern gezin met kinderen van 4 en 6 jaar oud. Hun ouders, twee goedopgeleide en hardwerkende veertigers met mooie carrières bij de omroep en in de politiek, hebben het beste met hun kroost voor. Maar moeder is altijd bang dat alles fout gaat en daar voelt zich niet gezien. Vandaag, 20.30 uur

5 'Achtste groepers huilen niet', de theaterproductie naar het boek van Jacques Vriens, staat vanavond in theater de Purmaryn, Purmerend. Het stuk voor kinderen vanaf acht jaar gaat over ruzie en vriendschap, over het schoolkamp en voetbal. En over Akkie natuurlijk, die ernstig ziek wordt. De film van 'Achtste groepers...' is inmiddels ook uit, maar het theater is natuurlijk wel zo leuk. Vandaag, 19.30 uur

Esmir vindt Parel in Texelse oester

DOOR NICO VOLKERTS
TEXEL - Ze hadden wat te vieren, dus gingen ze het wad op om wat oesters te zoeken. In een daarvan trof Esmir van Wering (37) een parel aan. „Zo werd het een luxe lunch.”

Esmir van Wering vindt een parel in een oester, gevonden op het wad bij Texel. FOTO EDO KOOIJMAN

Van Wering woont in Amsterdam, maar is vaak op Texel waar haar vriend woont. Daar kreeg ze een berichtje van de uitgever dat haar eerste boek was geaccepteerd. „Dat gaan we vieren”, zei mijn vriend. „Hij is gek op oesters, ik had ze nog nooit gegeten voor ik hem ontmoette.” Ze gingen samen het wad op en verzaamen de emmertje vol. „Voor mij was het pas de tweede keer dat ik oesters had.”

Eén manier om oesters te eten, is ze rauw naar binnen te slobberen. Esmir: „Dat vind ik minder lekker. Ik wilde ze graag gegratineerd. Dan kauw je er toch wat meer op en zo vond ik de parel. Anders had ik hem waarschijnlijk zonder iets te merken ingeslikt.”

Wat ze met de parel, met een doorsnee van drie millimeter gaat doen, weet ze nog niet. „Misschien dat ik hem hier of daar tentoonstel. Daar moet ik nog even over nadenken. Ik zie het in ieder geval als een gunstige

gevoerbode voor mijn boek.” Het is haar debuutroman, die waarschijnlijk eind augustus in de winkel ligt. „Een 'feel good' boek. Over een vrouw die op

zoek is naar de ideale baan, een ideale woning en de ideale man. De drie primaire levensbehoeften van een midden dertiger voor wie de biologische klok tikt. Met

veel humor en zelfspot. In de hoofdperson zit wel iets van mijzelf.” En oesters? Die mogen ze Esmir nu wel wat vaker voorzetten.

In de ban van een taal zonder culturele verschillen

DOOR MARIJE DE LEEUW
ALKMAAR - „Kiel vi fartas?” Esperanto voor 'hoe gaat het met je'. Deze wereldtaal bestaat 125 jaar. In Noord-Holland zijn verschillende mogelijkheden om het te leren. Leraren Johan van der Hoek, Joop Heijstra, Rob Moerbeek en Pim van Tol hebben velen de fijne kneepjes van de taal bijgebracht.

Esperanto

Esperanto is een internationale taal die speciaal is ontworpen, zodat iedereen over de hele wereld met elkaar kan communiceren. Lejzer Zamenhof, een Poolse oogarts, kwam op het idee. Het is een politiek neutrale taal, zonder dat het bij een cultuur of een land hoort. Op dit moment wordt het in meer dan 15 landen gesproken en heeft het rond de twee miljoen sprekers.

„Het is een taal zonder culturele verschillen”, vertelt Pim van Tol uit Wormer, vol passie. „Je kunt met iedereen over de hele wereld praten, zonder dat je hoort waar diegene vandaan komt.” Meer dan vijftien jaar geleden gaf hij Esperantoles aan basisschoolleerlingen op de voormalige Josephschool in Wormer. Bovendien gaf hij cursussen voor volwassenen. „De andere leraren kunnen ook alleen maar positief over Esperanto praten. „De taal heeft me altijd gefascineerd”, vertelt Johan van der Hoek uit Noord-beemster. Hij geeft sinds 1986 cursussen. „Het is een prachtige taal en ontzettend creatief.” Hiermee bedoelt hij dat er met

kend heel anders is. „Een Japanner doet wel acht jaar over het leren van Engels. Maar Esperanto leert hij in twee jaar”, aldus Rob Moerbeek uit Beverwijk. Hij heeft jarenlang lesgegeven aan de Universiteit van Amsterdam. Zijn vrouw, Lora Bartels heeft meerdere boeken in het Esperanto vertaald, zoals het dagboek van Anne Frank. „Zij is mijn beste leerling”, lacht hij.

Toch is de taal niet heel bekend onder bevolkingsgroepen. Volgens Heijstra werd het voor de oorlog meer gebruikt. „Toen konden de meesten niet studeren. Daarom leerden ze Esperanto, om in het buitenland te kunnen communiceren.” Bovendien spreken veel mensen tegenwoordig Engels. Van der Hoek: „Mensen lopen niet zo snel meer tegen een taalprobleem aan. Met Engels komen ze er ook uit. Dus hebben ze geen behoefte om het te leren.” Desondanks pleiten ze alle vier voor het invoeren van Esperanto als tweede taal. Moerbeek: „Hierdoor kun je contacten over de hele wereld onderhouden.”

Alkmaarse Daniëlle Woestenburg gaat blanco naar Indonesië toe

'Wereldverbeteraar' wil plattelandsbevolking helpen

DOOR JEROEN DIKKER
ALKMAAR - Het is een sprong in het diepe voor student maatschappelijk werk en dienstverlening Daniëlle Woestenburg (25) uit Alkmaar. Vanaf juli tot augustus gaat zij naar Indonesië, samen met 22 andere Nederlandse studenten, om de plattelandsbevolking daar te ondersteunen met allerlei werkzaamheden.

WERELDEDITIE

Noord-Hollanders vertrekken naar het buitenland. Voor een lange reis of voor vast. Op wereldeditie.nl doen ze regelmatig verslag van hun belevenissen. In de krant attenderen we op opmerkelijke zaken.

Ik vlieg naar Surabaya en vanaf daar zie ik wel verder.”

De verwachtingen zijn hooggespannen. „Ik hoop er een mooie ervaring uit te halen, waarbij ik een verbetering aan het dorp kan brengen. Hoe klein die ook moge zijn. Wat voor ons klein is, is voor hen een wereldverandering.” Daniëlle gaat blanco naar Indonesië toe. „En dat houd ik zo. Op die manier sta ik open voor de cultuur.”

Kinderen

Daniëlle hoopt in Indonesië te mogen werken met kinderen. Ze wil na haar studie ook werken in de jeugdzorg. „Ik wil kinderen graag een betere toekomst geven. Zelf heb ik een gelukkige opvoeding gehad. Ik ben erg betrokken bij het welzijn van anderen. Volgens mijn ouders heb ik dat altijd al gehad. Ik ben een wereldverbeteraar.”

De afgelopen weken heeft Daniëlle overlegd over de reis met haar medestudenten. Zo is er gesproken over de vliegreis, de vaccinatie en kledingvoorschriften vanwege de islamitische cultuur in het land. „Ik mag geen broeken dragen die boven mijn knieën vallen of shirts met een v-hals.”

De reis gaat Daniëlle 2000 euro kosten, waarvan 500 euro een eigen bijdrage is. Dit geld gaat naar het gastgezin waar ze verblijft en de materialen die worden gebruikt bij de hulpverlening. Daniëlle probeert via brieven en haar weblog meer sponsoren te vinden voor het project.

Of de veranderingen, die Daniëlle met de studenten brengt in de dorpen, ook blijven hangen is afwachten. „Het succes van de projecten wisselt. Er was een tandenpoetsproject in het dorp, maar dat is een beetje ingezakt. De afvalcontai-

Daniëlle Woestenburg. „Ik weet niet in welk dorp ik terecht kom.”

FOTO HDC MEDIA

ner wordt wel veel gebruikt. Ik hoop dat ik iets doe dat standhoudt. Aan de andere kant kun

je niet de levensstijl van iemand veranderen in vijf weken tijd.” Vanaf begin juli tot begin

augustus is Daniëlle wekelijks te volgen met een verslag op de reiswebsite van deze krant

(www.werlededitie.nl) en op haar weblog www.daantjemet-cop.waardenbijnu.

Ledlamp voor Afrika, bedacht in Haarlem

HAARLEM - De Haarlemse Maurits Groen, hoog op de lijst van duurzame ondernemers, heeft een ledlampje ontwikkeld dat op zonne-energie werkt.

Waka Waka heet het wonderlijke in een waterresistente en schokvrije behuizing. Het lampje kan het leven van 1,6 miljard mensen, die het nu nog zonder permanente elektriciteitsvoorziening moeten doen, ingrijpend veranderen. De belangstelling uit tientallen derde wereldlanden is groot. De eerste duizenden exemplaren van Waka Waka lopen momenteel van de lopende band in China. Het eerste exemplaar werd donderdagmorgen aangeboden aan de Haarlemse klimaatwethouder Rob van Doorn (GroenLinks), het tweede komt volgende week in handen van Bill Clinton.

Groen, die met compagnon Camiel van Gessel, een forse lening afsloot om zijn ingeving te presenteren als een daadwerkelijk product, heeft grote plannen: „Ik ben pas tevreden als dit lampje met honderden miljoenen over de toonbank gaat.”